

Sprinkhaan Daan

Er was eens een sprinkhaan, zijn naam was Daan
Daans beste vriend was de maan
Hij moest er veel voor doen om de maan te spreken
Hij sprong heel hoog, uiteindelijk was hij zo moe, hij was wel te breken
Toen dacht de maan: weet je wat, ik geef hem een cadeautje
Dan heeft Daan niet meer zo'n zeer aan zijn pootje
Het cadeautje was een springveer
Hij sprong zo hoog en riep steeds: "Nog een keer!"

© Poëziepaleis / Gedicht: Marrah van der Heijden / Ontwerp: Dagmar Stap